

Vtisi in poročila s pohodov in drugih aktivnostih PD Kočevje v letu 2012

14. 1. 2012

Debela peč

14. januarja 2012 - je PD Kočevje organiziralo zimski pohod na Debelo peč.

Vodnik in org. vodja je bil Simon Figar. Pomočniki so bili Štefka Ule, Tone Ožbold, Tomaž Špehar, Peter Poje, Toni Žuk in Jože Poje. Pohoda se je udeležilo 29. pohodnikov.

Dan je bil sončen in mrzel. Temperature so bile med -6° in 0° C, vidljivost dobra, pihal je zmeren severozahodnik, debelina snežne odeje je bila med 10 in 50 cm, sneg je bil kompakten, ponekod poledenel. Izpred Šport hotela smo se preko planine Zajavornik napotili do Blejske kočice na planini Lipanci, po krajšem postanku pred kočico pa nadaljevali pot proti vrhu Debele peči, kjer smo naredili daljši postanek, saj je vreme kljub nasprotnim pričakovanjem to dopuščalo. Z vrha smo sestopili po poti vzpona, med sestopom pa naredili daljši postanek v kočici, kjer smo imeli postanek za toplo malico. Pred odhodom smo izvedli krajšo demonstracijo iskanja zasutega v plazju s pomočjo lavinske žolne.

Simon Figar

17. 3. 2012

Pohod na Križno goro

V soboto, 17. marca 2012, je PD Kočevje organiziralo pohod na Križno goro, ki se ga je udeležilo 23 pohodnikov. Sončni žarki so nas obsijali že pred odhodom iz Kočevja. Križna gora je deloma razgleden vrh, ki se nahaja nad vasjo Sveta Ana in Podlož in jo uvrščamo v Notranjsko hribovje. Vzpon smo začeli v vasi Lož, od koder smo se podali do vasi Sv. Ana in si ogledali cerkev ter pozvonili na zvon želja. Posebno popestritev poti proti našemu cilju je predstavljalo 14 postaj križevega pota, ki so nas spremljale skoraj od vznožja vzpona in nam krajšale trenutke do osvojitve vrha. Na vrhu smo si ogledali cerkev Sv. Križa iz 16. stoletja. Z vrha je lep pogled proti bližnji Račni gori, Snežniku, Slivnici in Loški dolini. Po krajšem počitku smo odšli do Križne jame. Izkušeni jamar nam je predstavil tudi ta biser kraškega sveta. Dobili smo improvizirane svetilke in že smo se sprehajali po jami. Po kraških rovih smo se vozili tudi s čolnom. Polni novega znanja smo se vrnili do vhoda. Pot nas je vodila še po gozdni učni poti in spoznali smo raznolika drevesa. Pri povratku domov smo se okrepčali v gostišču Rigler ter naredili še krajši postanek na Bloškem jezeru. Cilj smo izpolnili. Zaužili smo se sončnih žarkov, lepot narave in se napolnili s pozitivno energijo.

Branka Rajner

31. 3. 2012

Obisk Grobničkih Alp na Hrvaškem

Zadnji dan marca 2012 se nas je 22 planincev PD Kočevje še rahlo zaspanih zbralo na avtobusni postaji v Kočevju, kjer je bilo zbirno mesto za odhod proti našemu tokratnemu cilju – vrhovom nad Grobnikom na Hrvaškem. Po dobrih dveh urah vožnje, vključno z obveznim postankom v vedno mrzlih Delnicah, smo prispeli v vas Podkilavac (320 mnm), kjer so se nam pridružili trije lokalni vodniki.

V prijetnem jutranjem soncu smo se podali po makadamski cesti in nato po kolovozu do travnika, kjer je križišče planinskih poti. Po suhem koritu potoka »Sušice« smo prispeli do najzanimivejšega dela našega tokratnega pohoda – do soteske Mudna dol. Pot po njej je bila vse prej kot dolgočasna, posebna poslastica pa je bilo tistih nekaj jeklenic, s pomočjo katerih smo premagali navpične kamnite stene. Do najvišje točke, vrha Fratarja (1353 mnm), smo mogli premagati še del travnih ruš in tik pod vrhom še sklani del.

Po obveznem skupinskem fotografiranju na vrhu Fratarja smo se spustili nekoliko nižje v planinski dom Hahlići, kjer smo se okrepčali in napravili daljši počitek. Po dobri uri smo se po strmem travnatem pobočju spustili proti našemu cilju, vasi Podkilavac, kjer nas je čakal avtobus. Ta nas je na poti domov, po postanku v bližnji restavraciji, zapeljal še na ogled dirkališča Grobnik in v večernih urah smo se prešerno razpoloženi vrnili v Kočevje.

Peter Poje

21. 4. 2012

Pohod na Krim in Šmarno goro

V soboto, 21. aprila 2012, se je 34 pohodnikov PD Kočevje udeležilo pohoda na Krim in Šmarno goro. Izhodišče pohoda na Krim je bila vas Iška, od koder smo se po mokri a dokaj široki poti, brez težav odpravili proti vrhu. Po poti nas je spremljalo spremenljivo vreme. Po počitku na vrhu, nas je pregnal rahel dež. Sestopili smo v vas Jezero, kjer nas je že čakal prevoz. Pri sestopu nas je zajela ploha, vendar smo si pravočasno oblekli vetro- vke in se opremili z dežniki.

Za pohod na Šmarno goro smo se odpeljali v Tacen oziroma Vikrče. Vreme je bilo pravo nasprotje tistemu s Krima. Oblaki so se razkadili in prikazalo se je sonce. Prvi pohodniki so izstopili v Vikrčah in pot na Šmarno goro nadaljevali po plezalni poti čez Grmado. Ostali smo se podali na Šmarno goro iz Tacna, po lažji poti čez Spodnjo Kuhinjo. Skupaj smo sestopili v Tacen. Pohod smo zaključili s poznim kosilom na poti domov.

Tomaž Špehar

2. 5. 2012

PD Kočevje na Dobrač (2166 m)

V soboto, 12. maja 2012, se je 24 članov PD Kočevje podalo na Dobrač – Ziljske Alpe.

Zgodaj zjutraj smo se zbrali na avtobusni postaji. Nekaj pohodnikov smo pobrali na poti do Ribnice in tako vsi zbrani nadaljevali pot skozi Karavanški predor. Na poti nas je prebujalo jutranje sonce. Avstrija se je odkrivala s hribi, med njimi pa se je leno vila reka Drava. Smerokazi so nas pripeljali do vznožja Dobrača. Zapeljali smo se po Beljaški alpski cesti. Po nekaj minutah vožnje se je razpel panoramski razgled na Beljak in okoliška jezera. Končno na izhodišču. S planine Trata (Rosstratte) je bil čudovit pogled na Julijske Alpe, Karavanke, na severu pa Visoke Ture. S parkirišča smo pot nadaljevali po geološki učni poti, nato pa zavili na stezo v Medvedji graben (Bern Graben). Med rušjem smo se ustavljali in občudovali Karnijske Alpe in dolino reke Zile. Pred seboj smo zagledali 164 metrov visok TV oddajnik. Bili smo že blizu vrha. Na vrhu smo si ogledali najvišjo romarsko cerkev v Evropi (Maria am Stein oz. Nemška cerkev). Leta 1692 so jo zgradili rudarji, ki so pod Dobračem kopali svinčevo in cinkovo rudo. Le nekaj metrov stran stoji Slovenska cerkvica. Zgradili so jo Slovenci iz Čajne. Po malici smo žejo pogasili v novem ekološko urejenem domu Ludvig – Valter Hutte. Sestopili smo po kolovozni cesti na planino Trata. Na poti domov smo si še ogledali zanimivost – podor Rote Wand. Stali smo nad 400 m visokem prepadu. Podor se je zgodil leta 1348 in je pod seboj pokopal kar nekaj vasi in cerkva. Pot smo nadaljevali čez Italijo do Mangartskega jezera. Izlet smo zaključili z poznim kosilom v Sloveniji. Za nami je še en lep planinski izlet.

Zinka Levstik

29. 7. 2012

Lep pozdrav iz Peruja

Za nami je točno polovica potovanja. Medvedka PD Kočevje smo popeljali na več krajev, med drugim na Machu Picchu, Jezero Titicaca in včeraj Na 6000 Chachani. Avantura je trajala od polnoči do 5 popoldne. Najprej 3-urna vožnja v prenapolnjenem džipu (od tega polovica po brezpotju), ki nas je pripeljal na okoli 5000 m. Od tu je sledil 2-urni nočni vzpon (hoja) do baznega tabora (BC) na 5100 m. En del je bil precej zoprn, ko smo se prebijali preko granitnih blokov. Temperature so bile okoli - 14 stopinj, pihal je veter. Oblekli smo vse kar smo imeli. V BC smo imeli zajtrk (marmelada, sir, kruh, čaj (mate di coca). Vmes se je zdanilo in nato se začelo zares, najprej v okljukih nato skoraj dve tretjini poti preko granitnih skalnih blokov. Višina, mraz, veter in napor so zahtevali svoje in drug za drugim so se člani odprave vračali v BC. Na predvrhu na višini 6010 m sva obstala še midva s Francem Urbancem. Do samega vrha bi bilo v normalnih razmerah še 15 do 20 min, vendar so izčrpanost, mraz in višina naredili svoje. V razmerah kakršne so bile, bi do vrha porabila še slabo uro in toliko tudi nazaj. Pot naprej je bila težka, poledenela, iz tal so štrlele do pol metra visoke ledene rože, kar je bilo nevarno za zvin ali zlom noge. S Francijem sva se odločila da je dovolj, posneli smo nekaj fotografij in se pričeli spuščati. Dobra stran je bila, da je do BC skoraj 900 višinskih m melišča in skupno sva porabila za spust do BC okoli 1,5 ure. Do tu sva pršla popolnoma zaprašena, in po pol ure naju je čakal še izčrpujoč dveurni spust (hoja) do avtomobila. Nato pa še 2-urno poskakovanje z avtom po perujskih brezpotjih in ura asfalta do hotela.

Še šala, ki se mi je utrnila med "matrom" proti vrhu: Če misliš v enem dnevu na Chachani, si raje kupi puško in se ustrelj, manj bo bolelo pa še hitreje bo.

Toliko za danes. Sedaj malo turizma na narodnem parku otokov in polotoka Paracas, z ogledi morskih živali in naravnih znamenitosti, nato pa sledi treking na višinah 3500 do 5000 m.

7. 8. 2012

Lep pozdrav iz Peruja

Naše popotovanje po Peruju se bliža koncu. Bili smo na inkovskih poteh Machu Picchu, jezeru Titikaca, povzpeli smo se na 6-tisočak Chachani, včeraj smo se vrnil s tridnevnega trekinga po Perujskih Andih. Vsak dan smo imeli popolnjen do konca, skupaj bomo na popotovanju 22 dni. Naporno a lepo.

Danes gremo še na ledenik Pastoruri, ogledali si bomo največjo rožo na svetu (Raimondi Puo), nato nočna vožnja v Limo, letalo do Madrida, Benetk,... (groza).

Se vidimo!

Milan Mlakar

25. 8. – 1. 9. 2012

Planinsko potepanje po Bolgariji

Po lanskem planinsko turističen avanturi po Grčiji, kjer smo se povzpeli na Olimp, bili na Meteori in se kopali v Egejskem morju je v zraku vseh udeležencev visela želja, da tudi letos doživimo nekaj podobnega. Tako sva z Darkotom iz Novega mesta pripravila program za planinsko potepanje po Bolgariji, nam sicer precej oddaljeni in nepoznani državi. Po predhodnih pripravah smo kočevski planinci, okrepljeni s šestimi planinci iz Križ pri Trziču, ribniškimi planinci in in tremi novomeščani 25. avgusta krenili novi avanturi nasproti. Začelo se je dobesedno avanturistično, saj smo že pri Smuki zamenjali avtobus in se še pred mejo s Hrvaško, na veliko veselje vseh, spet preselili v prvotnega-bolj udobnega.

Zaradi tega smo v Beogradu spustili predviden program, nismo pa zamudili srečanja ob večerji s planinskimi prijatelji PD Pobjeda iz Beograda. Noč je minala dokaj mirno in že smo se zjutraj v znanem bolgarskem zimskem središču Borovec (nekoč je v svetovnem pokalu tu smučal tudi Križaj) pripravili za pohod na Musalo, 2925m visoko goro, znano kot najvišja gora Balkana. Prijetna pot poteka ob ledeniški jezerih, na poti sta tudi dve planinski koči. Na vrhu slikanje, seveda tudi za sponzorja Melamin Kočevje in Costello, katera sta nam je tudi letos podaril osvežilne pijače za suha grla. Povratek, prevoz do planinskega doma Šumnatice, že naslednje jutro nov izziv, vspon na 2740 m visoko Maljovico, goro nad dolino sedmerih jezer. Obe gori sta v geološko starem pogorju Rila. Po planinskih podvigih je sledil premik 500 km vzhodno-mimo Plovdiva, slikovitega Nessebara in v večernih urah smo že večerjali v Varni, znanem letovišču na obali Črnega morja. Večer nam je popestrila najmlajša udeleženka Žana s praznovanjem 12. rojstnega dneva. Naslednji dan smo uživali v valovih na enkratni plaži Zlati peski, nekateri si tudi ogledali tudi Varno, večerni sprehod in nasledje jutro povratek, tokrat po severnem delu Bolgarije. Med potjo smo si ogledali staro univerzitetno mesto Velika Tarnava. Nadaljevanje poti nas je vodilo v planinski dom Aleko na višini 1800m, kjer smo prespali. Zjutraj še vspon na 2290m Vitošo, hišno goro Sofije, nato priprava za povratek. Spotoma še ogled Sofije z znamenito katedralo Aleksander Nevski z zlato

kupolo, predsedniško palačo, spomenik Materi Bolgarije in v popoldanskih urah pričetek povratka proti domu, kjer nas je v soboto okrog 9 ure pričakal deževen dan. Vtisi so še sveži, mogoče še neurejeni, vsekakor pa je bilo to potovanje spet doživetje, ki se bo, tako kot lani Olimp, še dolgo odvijalo v glavah in razgovorih udeležencev, hitro bodo pozabljene slabosti, s katerimi so se določeni vse preveč ukvarjali, pa prebavne motnje, ostal pa bo trajen in lep spomin, da smo doživeli lepo deželo nekje daleč vzhodno od nas in da tam živijo skromni, mogoče revni ljudje, a ljudje s srcem.

Kar spomnimo se Marjane Ilieve, katera nam je na potovanju polepšala dva dneva. Pa srečno!

Franci Janež

11. in 12. 8. 2012

Kamniške Alpe

V soboto in nedeljo, 11. in 12. avgusta se nas je devet podalo na turo v Kamniške Alpe. Iz Logarske doline smo se povzpeli na Okrešelj od tu pa skozi Turski žleb na Tursko goro, kjer nam je dež prekrizal račune z načrtovanim vzponom na Skuto. Pohiteli smo do Zoissove kočice, vzpon na Skuto pa pustili za naslednji dan, ko smo ga začeli v megli, končali pa v soncu in obdani s čudovitimi razgledi. Ker je bilo časa dovolj, vreme pa prelepo smo se preko Mlinarskega sedla povzpeli še na Grintovec in sestopili do Zoissove kočice in dalje v dolino Kamniške Bistrice.

Štefka Ule

19. 8. 2012

Drugi o nas

Pozdravljeni,

čestitke za tako uspešno delo in promocijo Kočevske. Mirno lahko zapišem, da sem resnično ponosen na vas in vse vaše člane...

Z odličnimi pozdravi, Vladimir Prebilič.

19. 8. 2012

Drugi o nas

V čudovitem gozdu nad Kočevjem

Laško, 19. 8. 2012

Deseti dogodek letošnje akcije Gremo v hribe se je odvil pri koči pri Jelenovem studencu, ki stoji v pogorju Stojne. Na vpisni točki se je v Zlatorogovo knjigo vpisalo 464 pohodnikov, ki so v čudovitem okolju preživeli lep dan, poln zabave, iger in smeha.

Po pavzi v juliju in prvi polovici avgusta, se je Zlatorogova transverzala ponosa nadaljevala pri koči, v gozdovih nad Kočevjem. Koča pri Jelenovem studencu stoji sredi jase, za Mestnim vrhom iz katerega je lep razgled na Kočevsko polje. Od izhodišča do kočje vodita dve poti, malce bolj zahtevna je Kalanova pot, nekoliko manj pa Grajska pot. V vsakem primeru se do kočje hodi dobro uro, morda nekoliko več. V častno Zlatorogovo knjigo se je tokrat vpisalo 464 pohodnikov. Kot je bil običaj že do sedaj, bo Pivovarna Laško, ki za vsak podpis donira 1 evro, temu znesku dodala še 536 evrov, celoten znesek pa prejme Planinsko društvo Kočevje. Skupno število vpisanih v letošnji častni knjigi je tako naraslo na 4780.

Planinsko društvo Kočevje, ki mu predseduje Franc Janež in oskrbnik kočje Boris Zadavec z ženo Jožico ter ekipa so poskrbeli, da so se vsi pohodniki v objemu kočevskih gozdov, počutili kot doma. Navdušenje nad lepoto narave se je hitro razširilo med vsemi in veselo vzdušje je bilo čutiti v zraku. Nekateri pohodniki so se odpravili do bližnjega Fridrihštajna, kjer ležijo razvaline gradu, drugi pa so ostali pri koči ter uživali.

Na jasi pred kočjo so potekale animacijske igre, za presenečenje pa je poskrbel kar hišni bend, ki je na pretežno doma narejenih glasbilih zaigral nekaj pesmi. Temu presenečenju pa je sledilo še eno, saj je dogodek obiskal tudi Mister Slovenije – Miha Dragoš. Miha se je z veseljem pridružil svojim someščanom in zaigral na harmoniko, tako da je številne obiskovalce zasrbelo v petah. Za dodatno popestritev so poskrbeli pri Turističnem društvu Kočevje, kjer so predstavili domače dobrote ter zakonca Kobola, katerih posebnost je izdelovanje nečk in drugih spominkov iz lesa. Izdelovanje nečk, t.i. »mauterle« s tankimi stenami, ima na Kočevskem dolgo tradicijo, izdelane pa so iz enega kosa bukovine.

Kočja pri Jelenovem studencu je bila že deseta lokacija letošnje akcije in do konca sta samo še dva dogodka. V soboto, 25. avgusta, se bomo zbrali na Nanosu pri Vojkovi koči, 1. septembra pa Zlatorogovo transverzalo ponosa za leto 2012 sklenili na Šmohorju. Število letošnjih ambasadorjev se izoblikuje, koliko jih bo, pa bomo razkrili prav na Šmohorju. Vsekakor pa naslednjo soboto ne smete zamuditi obiska Nanosa. Vabljeni k Vojkovi koči!

Žana Leskovar ePR, strateško komuniciranje

Foto: Jure Štraus

6. 9. 2012

Drugi o nas

Pozdravljeni,

zahvaljujemo se vam za perfektno izvedbo izleta v Bolgarijo in vesela sva, da sva bila lahko udeležena tega dogodka. Vse je bilo čudovito, sploh pa prijazni planinci iz kočevskega planinskega društva. V najlepšem spominu nama bodo ostali prelepi kraji, ki smo jih obiskali.

Lep pozdrav, Blanka in Ivan

15. 9. 2012

Goteniški Snežnik

Kljub slabemu, deževnemu jutru, se je v soboto, 15. septembra 2012, v Kočevski Reki zbralo okrog 80 udeležencev na 20. tradicionalnem spominskem pohoda na Goteniški Snežnik.

Skupaj ga organizirata PD Kočevje in Zveza veteranov vojne za Slovenijo, OZVVS Kočevje v počastitev spomina na prvi javni postroj pripadnikov kasnejše 1. specialne brigade MORIS. Velja, da sreča spremlja pogumne in vztrajne, ker se je deževno, megleno jutro spremenilo v krasen dan. Preživeli smo ga s pohodom ter prijetnim druženjem z udeleženci in pohodniki iz skoraj vseh koncev Slovenije. Na koncu le - na svidenje prihodnje leto.

Toni Žuk

16. 9. 2012

Vršič

V nedeljo, 16. septembra 2012 se je kar 19 pohodnikov zbralo na kočevski avtobusni postaji z namenom, da se odpeljemo na Vršič in osvojimo vrh Prisanka. Pohod je bil kar nekajkrat prestavljen zaradi slabega vremena. Tudi sedaj nismo točno vedeli, kaj nas čaka, kajti v četrtek nas je zajela hladna fronta in z njo tudi sneg po gorah. Sicer se je vodja pohoda seznanil s razmerami in hkrati skupaj z ostalimi vodniki pripravil več opcij pohoda. Na Prisojnik vodi kar nekaj poti, ki so različne težavnostne stopnje, vendar nobena ni lahka. Tako smo bili vsi opremljeni s čeladami, pasovi in samo varovalnimi kompleti. Na Vršiču smo se odločili, da je pot skozi prednje okno preveč zasnežena za tako skupino, drsna in nevarna. Odločili smo se, da se skupaj povzpemo po grebenski poti na vrh, nazaj pa se vračamo po južni, slovenski poti. Ves čas pohoda smo bili nagrajani z prečudovitim razgledom daleč naokoli. Na svoj račun so prišli fotografi in tudi občudovalci narave, saj so nas na poti mirno opazovali prebivalci gorskega sveta - gamsi in kozorogi. Ves čas smo imeli čudovito vreme, sončno in vetrovno, hodili pa smo tudi po novozapadlem snegu, tako da je bila pot še bolj nevarna za zdrs. Na naše zadovoljstvo smo vsi prišli nazaj v dolino, si ogledali Ajdovsko deklico, spoznali njeno zgodbo in se okrepčali v bližnjem Poštarskem domu.

29, 9. 2012

Svete Višarje, Kamniti lovec

V soboto, 29. septembra 2012 je 24 planincev PD Kočevje in 19 planincev PD Ribnica uspešno, kljub slabi vremenski napovedi, osvojilo 2071 m visok Kamniti lovec v sosednji Italiji. Z gondolo smo se pripeljali na Svete Višarje, ki s cerkvico in vasjo na 1786 m kraljujejo nad Kanalsko dolino in krajem Žabnice. Vas je znano romarsko središče, obdano s čudovitim razgledom daleč naokoli. Ima dolgotrajno romarsko preteklost, ki vodi tja v leto 1930. Ob pogledu nanjo se v človeku naseli nekakšen mir. Mi pa nismo imeli časa uživati, saj je bil naš cilj kar uro in pol hoda od nje. Zato smo se z elanom podali na našo pot, ki je minila hitro in brez zapletov v klepetu in občudovanju razgledov. Na vrh smo se povzpeli še po jeklenicah in z veseljem zvonili s postavljenim zvoncem - eni za srečo, drugi zdravje, eni kar ako... Glas zvonca je odmeval daleč naokoli. Na vrhu nas je pozdravilo tudi sonce, ki pa so ga kmalu zastrli oblaki.

Še obvezno slikanje in povratek nazaj proti vasi. Tu pa nas je že dohitel dež, vendar ni pokvaril dobrega razpoloženja, saj je bil zastavljen cilj izpeljan. Imeli smo nekaj časa še za ogleda in nakupe spominkov. Povratek v dolino je bil zopet z gondolo, saj nihče od planincev ni izrazil željo, da bi se po dežju spustil v dolino. Preživeli smo prijeten dan v družbi ribniških planincev in si vzeli čas za prijatelje.

Štefka Ule

20. 10. 2012

Otok Krk

V soboto, 20. oktobra 2012 nas je 18 planincev hodilo po Vaclavovi grebenski poti po otoku Krku. Začeli smo na prelazu Treskavec 315 m, se povzpeli na Veli vrh 541 m, nato nadaljevali na Brestovico 558 m, osvojili najvišji vrh Krka Obzovo 568 m, tu imeli krajši postanek, nadaljevali na Zminje 537 m, Veliki Hlam 482 m, tu je bil daljši počitek za malico in odmor, bila je polovica naše poti. Uživali smo v lepem vremenu in dobrem vzdušju. Imeli smo prekrasen pogled na morje in celino. Naša pot se je nato nadaljevala do prelaza Vratudih 350 m, Bratinca 300 m, Ljubimer 220 m in strm spust v mesto Baška. Pot je bila dolga 16 km, potrebovali smo 6 ur in pol. Sama pot ni bila težka, bila pa je na nekaterih delih precej kamnita, dosti je bilo zidanih ograj, nekaj trave, nekaj ovc in tudi jezerc ni manjkalo na samem terenu. Vseskozi pa smo imeli pogled na mesto Baško in njen zaliv.

V mestu Baška je bilo toplo in nekateri so se namočili v morju. Naš odmor je tu trajal 2 uri in pol za uživanje, katerega je vsak po svoje izkoristil. Upam, da nam je bilo vsem lepo, kajti izleti naj bi bili za to namenjeni.

Vida Ofak

27. 10. 2012

Tolsti vrh in Koča na Kriški gori

Končno nam je uspelo! V soboto, 3. novembra 2012 smo izpeljali planinski pohod k našim prijateljem in planincem PD Križe. Zaradi slabih vremenskih razmer smo pohod na Tolsti vrh in Kočo na Kriški gori prestavili za cel teden. In tudi ta vikend za vreme ni najboljšo kazalo. Zato si je marsikdo premislil in iz različnih razlogov ostal doma. Trideset pa se nas je le odločilo, da poizkusimo srečo. Splačalo se je! Kljub temu, da nismo bili nagrajeni z lepim vremenom, čudovitim razgledom, smo se v družbi prijaznih gostiteljev počutili prijetno. Pohod smo izvedli po načrtu. Nekateri so šli raje po krajši poti do kočice in tako hitreje pridobili nov žig v naši knjižici slovenske transverzalne poti, drugi pa smo obrali nekoliko daljšo pot preko Tolstega vrha. Na vrhu nas je sprejela gosta megla, tako da smo opravili samo obvezno slikanje.

Ne vem, ali se bomo prepoznali v tisti sivini? Pa kaj moremo, tudi takšne vremenske razmere lahko spoznamo. Hodili pa smo tudi po snegu, ki nas je še pričakal na vrhu. Tudi kepali smo se. Torej, dobra volja nas je spremljala celo pot. Seveda smo bili pozorni na vsak korak, saj je bila pot mokra, blatna in na nekaterih predelih nevarna za zdrs. Pravi čas smo se znali umiriti in poskrbeti za lastno varnost. Ker med potjo nismo imeli veliko počitka, smo nekoliko dalj časa uživali gostoljubje osebja v Koči na Kriški gori. Nazaj v vasico Gozd, kjer nas je čakal topel obrok, nas je varno in strpno vodil domačin Marjan. Izkoristila bom ta trenutek in se še enkrat zahvalila našim gostiteljem v Križah in tudi našim pohodnikom, kajti le z njihovo pomočjo smo vsi skupaj preživeli prijetno soboto.

Štefka Ule